

De israelske gengældelsesaktioner må ophøre. Gengældelsesaktionerne medfører yderligere eskalering af den i forvejen spændte situation, og det er uacceptabelt, at et stort antal sagesløse civile palæstinensere skal betale prisen for nogle få kyniske terroristers handlinger, uanset hvor grusomme disse handlinger er. Gengældelsesaktionerne, som også rammer civile, vil uvægerligt medføre større opbakning til de rabiate kræfter blandt palæstinenserne, f.eks. Hamas og Islamisk Jihad.

Disse likvideringer foretaget af Israel og ødelæggelse af palæstinensiske boliger og infrastruktur og blokering af veje er uacceptable. For kun et par uger siden blev tre boligblokke jævnet med jorden i Gaza, og 2.000 mennesker blev hjemløse. Der er intet, der berettiger en sådan fremfærd mod civilbefolkningen.

De israelske bosættelser i de besatte områder skal indstilles og afvikles, og det samme gælder den israelske støtte til bosættelserne i form af tilskud og skatterabat. På trods af køreplanen for fred har israelske myndigheder givet tilladelse til opførelse af 1.700 nye boliger. Det er klart i strid med Genèvekonventionen.

Det såkaldte sikkerhedshegn er også problematisk. Som jeg sagde før, anerkender vi naturligvis Israels ret til at beskytte sig selv mod terror, men hegnet i sin nuværende form er ikke løsningen. Som vi også så, da udvalget var i Israel og Palæstina, er hegnet mange steder ført langt ind på palæstinensisk område for at medtage israelske bosættelser, og hvis planerne i øvrigt bliver fuldført, sådan som de foreligger på nuværende tidspunkt, er der ingen bæredygtig stat tilbage.

Hegnet har meget store sociale og økonomiske konsekvenser for palæstinenserne, især fordi det afspærrer store landbrugsarealer, der tidligere har brødfødt palæstinensiske familier. Hvis hegnet bliver fuldført, vil over halvdelen af det palæstinensiske område herefter fortsat være besat af Israel, herunder den frugtbare Jordan Valley, og man kan klart befrygte, at hegnet ender med at blive den endelige grænse.

Palæstinenserne lever i dag under forfærdelige forhold som et besat folk med daglige trakasserier ved bare at bevæge sig uden for egen by: med blokerede veje til landsbyer og passager, hvor kun bosættere har adgang, og med checkpoints, undersøgelser og andre daglige besværligheder. Befolkningen eksisterer kun på grund af FN. Grænsen mod Israel er lukket, og palæstinenserne er i meget stort omfang arbejdsløse.

Det er også påkrævet med et stort genopbygningsarbejde, og vi yder fra dansk side vort, både i direkte støtte og via FN's organisation UNRRA. Jeg mener, vi skal være parat til igen at se på, om der er områder, hvor vi kan give støtte, herunder yde yderligere humanitær hjælp.

Det fremsatte forslag til vedtagelse støtter vi naturligvis. FN-resolutionen, som der henvises til, dækker fuldt og klart vores synspunkter, og Danmark stemte som bekendt også for denne resolution i sidste måned.

Kl. 11.30

Formanden:

Fru Margrete Auken som ordfører. ... Ja, så må vi tage hr. Niels Helveg Petersen som ordfører. ... Så er fru Margrete Auken her, værsgo.

Margrete Auken (SF):

Udenrigsudvalgets rejse til Israel blev dramatisk. Mens vi var der, brød i bogstaveligste forstand helvede løs, jeg ved ikke for hvilken gang, og satte atter en hård bremse på fredsprocessen, hvis man efterhånden orker at bruge det ord om det, som det foregår i Mellemøsten.

Men ud over det fik vi et frygteligt syn for sagn om konfliktens omfang. Vi fik også set, nogle af os fik genset, hvor slemt det går for sig på Vestbredden. Jeg kender faktisk ingen med hjerte i livet, der har besøgt de besatte områder uden at blive lamslået over, med hvilken menneskeforagt palæstinenserne behandles.

At israelerne lever under konstant angst for selvmordsbomber, som hele verden fordømmer, kan selvfølgelig aldrig blive en undskyldning for den ødelæggelse af palæstinenserens livsvilkår, som sker på Vestbredden. Det er svært at forestille sig, at der nogen sinde kan blive fred i området, før Israel begynder at behandle palæstinenserne som ligeværdige mennesker, hvad der understreges igen og igen af FN's resolutioner, sidst jo i vores vedtagelse her fra den 23. oktober, som fremhæver nødvendigheden af, at Israel respekterer fjerde Genèvekonvention.

Sandheden er, at der foregår så uhyrlige ting i området, at var det et hvilket som helst andet land, der gjorde det, ville vi ikke engang være i stue med dets officielle repræsentanter. Men Israel behandles med en nænsomhed, så man ikke skulle tro, det var voksne, ansvarlige folk, vi havde med at gøre.

Ud over chokket over det, der foregår, er det altså også rystende at se, hvad den konflikt gør ved os selv. Israelerne slipper af sted med at